

цитъ неизвѣстно защо особено не полюбили това мѣсто — съвършено достаточна причина, за да го полкби М. Д. Скобелевъ, който ежедневно прѣдприемаше за тамъ пжтвания. Всичката тукъ мѣстность бѣше изрита отъ турски-тъ снаряди — Скобелевъ бързо приучи тукашнитъ войски да са не боятъ отъ гранатитъ и даже младитъ солдати вече считахж срамотно да са кланятъ на турцитъ подъ гърмежитъ Саперитъ са катеряхж тукъ като катерици като издвигаж батарея слѣдъ батарея, и да са любюва на тѣхнитъ работи покойнигъ много обичаше. Въ денътъ за който ний разказваме пристигнж при пластунитъ цѣла компания корреспонденти на рускитъ газети. Г. г. Тодоровъ, Каразинъ и азъ. Пластунскитъ лагеръ състояше цѣлъ отъ испокжсанни бурки (кжео палто отъ ленияна материя) окачени по колища; за тѣзи юнаци палатки не са полагаше, които са наслаждавахж само съ оржжията си. Цѣлъ день ни разказвахж за характернитъ отношения на Баштанникова (обезглавленъ подиръ това на Шинка отъ турцитъ, като предварително измжчили този храбъръ и симпатиченъ офицеръ-пластунъ) — любемецъ на Скобелева. Баштанниковъ заедно съ младитъ генералъ отъ нѣманне какво да правятъ измислювахж всевъзможни шъги. Ту тѣ набирахж врѣхари и като ги свързвахж подобно на лодка, отгорѣ поставяхж снопъ, ужъ като казакъ въ бурка, затикижтъ на него една суровица, която треба да изображава коние (инка) и пуцахж по течението на Дунавътъ. Турцитъ са вглѣдватъ, вглѣдватъ са и изведижжъ по въображаемитъ плувецъ откриватъ огнь — и по всичкитъ брѣгъ. Хиляди глунави вистрѣли лѣтятъ въ пространството, разбуденнитъ отъ тѣхъ турци са растичватъ изъ лагеритъ, почнува са тревога. Случваше са че по таквизъ снопи отъ врѣхари бняхж даже турскитъ батареи. Ту пѣкъ нариятъ на брѣга заедна нощъ земята, свържатъ слама въ родъ мѣдни топове и ги оставятъ въ импровизированитъ амбразури. Турцитъ като виждатъ отражението на първитъ слънчеви лучи по златиститъ снопи. — откриватъ най ожесточениитъ огнь, харчатъ масса патрони по тѣзи нови построени за една нощъ отъ русскитъ батареи Нощъ, Скобелевъ, заедно съ пластунитъ често са отпращаше на другата страна къмъ турцитъ и хазайничествуваше у тѣхъ по волята си, като удовлетворяваше по този начинъ потребноститъ на своята нещосѣдлива и буйна натура